„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 15 złr 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 163. Sroda 17. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 17. lipca. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa przyjęty został wniosek komisyi względem uznanego przez rząd podziału czynów karygodnych na dwie kategorye. Minister sprawiedliwości wyjaśnił poprzednio stanowisko rządowe co do tego przedmiotu. Następnie toczyła się długa debata nad wnioskiem komisyi względem zniesienia kary śmierci, poczem wniosek ten odrzucono 79 głosami przeciw 56.

Paryż. 16go lipca. Dzisiejszy „Moniteur de l'armée“ podaje dekret cesarski z 13. maja przywracający 23 baterye artyleryi zniesione w listopadzie 1865.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najłaskawiej najwyższem postanowieniem z dn. 1. lipca r. b. zamianować Dr. Franciszka Kostka, docenta teologii pastoralnej w języku ruskim, rzeczywistym profesorem tego przedmiotu na wydziale teologicznym uniwersytetu lwowskiego.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 10. lipca 1867.

ważne dla krajów koronnych Krainy, Salzburga, Galicyi wschodniej i zachodniej.

W skutek najwyższego rozporządzenia z 9. b. m. wchodzi w moc obowiązującą z d. 1. sierpnia 1867 następujący regulamin pensyi dla urzędników prowizorycznych sądów powiatowych w krajach wyżej wymienionych.

Regulamin pensyi dla urzędników ważny od d. 1. sierpnia 1867 dla prowizorycznych sądów powiatowych w Krainie, Salzburgu, Galicyi wschodniej i zachodniej.

Kategorya urzędników	klasa dyet	pensye
Sędzia powiatowy . . .	VIII	1260, 1155, 1050 zr.
Adjunkci sądów powiat.	IX	840, 735 zr.
Aktuaryusze	XI	525, 420 zr.
Prowadzący księgi gruntowe	XI	630 zr.
Kanceliści	XII	450, 367 zr. 50 c.
Słudzy 262 zr. 50 c., 220 zr.		
Pomocnicy sług 226 zr. 80 c.		

Ponieważ rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. lipca 1867 l. 7311 zarządzonem zostało utworzenie oddzielnego etatu konkretalnego dla adjunktów trybunałów objętych odtąd z adjunktami sądów powiatowych jednym etatem, ma być teraz utworzony dla wszystkich urzędników prowizorycznych sądów powiatowych etat konkretalny według kategoryi dla każdego kraju koronnego w stosunku przyszłych pensyi.

Udzielanie adjunktom sądów powiatowych i trybunałów prócz pensyi 735 zr. dodatków w kwocie 100 zr., a samodzielnym adjunktom powiatowym w kwocie 200 zr. nie podlega w skutek niniejszego rozporządzenia żadnej zmianie.

Część nieurzędowa.

W obec wielkiej klęski, jaką ostatnia powódź dotknęła znaczną część kraju, przedsięwzięte zostały ze strony rządu krajowego niezwłocznie stosowne kroki ku niesieniu jak najspieszniejszej i jak najskuteczniejszej pomocy. Odnośne zarządzenia wydane zostały w podwójnym kierunku. Celem ich jest: 1. nieść **w pierwszej chwili** doraźną pomoc nieszczęśliwym przez zaopatrzenie ich chlebem i żywnością; 2. obmyślenie i dostarczenie środków, za pomocą których mieszkańcy dotknięci klęską powodzi mogliby z czasem podźwignąć się z niedoli, i czynne wspieranie ich w usiłowaniach dla odzyskania lepszego bytu.

W pierwszym kierunku naczelnicy władz powiatowych w okolicach dotkniętych powodzią w słusznem pojęciu swojego zadania z godną uznania gorliwością poczynili zaraz stosowne kroki ku ocaleniu zagrożonego życia i mienia mieszkańców. Organa publiczne, c. k. wojsko i ludność wspierały z wszelką gotowością te usiłowania. Są na to liczne dowody prawdziwego poświęcenia uwieńczonego pomyślnym skutkiem. Wszelkich użyto środków, by mieszkańców w miejscach odciętych zupełnie powodzią zaopatrzyć w chléb i potrzebną żywność.

Dla niesienia takiej **chwilowej, doraźnej pomocy** zaasygnował Wydział krajowy na ręce naczelników powiatowych w okolicach dotkniętych powodzią kwotę 6000 złr., której rozdanie poruczono sąsiednim obywatelom w porozumieniu z naczelnikami powiatowymi. Ze skarbu państwa wyznaczono na ten cel **tymczasowo** sumę 10.000 złr., której część także oddana została do dyspozycyi naczelników powiatowych. Ta suma również rozdzielona będzie między ludność w okolicach powodzią dotkniętych za współdziałaniem mężów zaufania, dopóki nie zostaną ukonstytuowane komitety zapomogi. Oprócz tego rozpisane zostały ze strony c. k. prezydyum Namiestnictwa w kraju składki dobroczynne, a co do rozpisania składek w całem państwie na wsparcie dotkniętych klęską ostatniej powodzi mieszkańców kraju naszego udano się z prośbą do wys. ministeryum. Równocześnie wydało c. k. prezydyum Namiestnictwa okólnik do konsystorzów i do superintendentury ewangielickiej z wezwaniem, ażeby także i duchowieństwo przy zbieraniu tych składek wspierało władze polityczne. Wpływające kwoty mają być przesyłane do prezydyum Namiestnictwa, które w miarę potrzeby pojedyńczych powiatów i gromad przekazywać je będzie urzędom powiatowym dla rozdania takowych w porozumieniu z mającemi się utworzyć komitetami. Datki w żywności lub odzieży przysyłane być mogą bezpośrednio do naczelników powiatowych lub gmin przynależnych.

Co do drugiego kierunku t. j. obmyślania **dalszych środków** ku niesieniu skutecznej pomocy mieszkańcom dotkniętym klęską ostatniej powodzi potrzebnem jest przedewszystkiem dokładne wykazanie wielkości szkody zrządzonej powodzią. W tym celu prezydyum Namiestnictwa wydało pod dniem 15. b. m. okólnik do naczelników powiatowych wzywając ich, ażeby za współdziałaniem osób godnych zaufania i obeznanych ze stosunkami miejscowemi zbadali wielkość szkody i protokół eruowanych tym sposobem szkód według pojedyńczych gmin powodzią dotkniętych w formie tabelaryczej przedłożyli. Protokół taki obejmować ma oprócz specyalnego wykazu szkody, także wnioski względem wsparcia udzielić się mającego poszkodowanemu. Przytem rozważyć należy jak dalece by odpowiedniem było udzielenie zaliczek nisko oprocentowanych pod łagodnemi warunkami spłaty, z oznaczeniem kwoty i wykazaniem bezpieczeństwa co do zwrotu zaliczki.

W okólniku pomienionym postawiona jest słuszna zasada, że każdy poszkodowany, przedewszystkiem w środkach, któremi sam rozrządzać może, mianowicie w osobistym zarobku, w użytkowaniu z kredytu prywatnego itp. szukać powinien drogi do podźwignienia się z niedoli, że wspieranie cierpiących niedostatek przedewszystkiem jest zadaniem dobroczynności prywatnej, przeznaczonych na to funduszów gmin i kraju. Tylko w wypadkach, gdzieby niepodobieństwem było dostarczyć w tej drodze pomocy niezbędnej do utrzymania poszkodowanych w stanie odpowiednim, przyzwolona być może konieczna pomoc ze środków krajowych lub ze skarbu państwa. Szczególnej rozwadze organów przynależnych poruczona została kwestya, czyli po zapobieżeniu w pierwszej chwili głodowi i nędzy, odpowiednem i stosownem jest w ogóle udzielanie zapomogi w pożyczkach, lub czyli cel zamierzony nie dałby się osiągnąć lepiej i odpowiedniej przez otwarcie nadzwyczajnych źródeł zarobku przy budowie dróg, czyszczeniu i regulacyi rzek i tym podobnych robotach publicznych w powiatach dotkniętych powodzią.

Dla zwiedzenia okolic dotkniętych powodzią i naocznego przekonania się o poczynionych krokach dla niesienia pomocy wysłany został ze strony rządu krajowego jeden z c. k. radzców namiestnictwa.

Dziewiętnaste posiedzenie Izby deputowanych rady państwa odbyło się dnia 13. b. m.

Zaraz po otwarciu posiedzenia zawiadomił izbę hr. Alfred Potocki o złożeniu mandatu.

Plankensteiner interpeluje całe ministerstwo z jakich powodów, powzięta już przed 18 miesiącami uchwała sejmu styryjskiego, dotąd jeszcze nie została wykonaną. Korb-Weidenheim zapytuje ministerstwa spraw wewnętrznych, wyznań i finasów, czy rząd wyda rozporządzenie, aby roboty w gorzelniach w niedziele i dnie świąteczne nie były przerywane.

Po przejściu do porządku dziennego, odczytuje Jego Excel. minister Becke memoryał o stanie finansów państwa, z którego wynika, że istnieje chroniczny deficyt. Tego roku został on pokryty, ale na rok przyszły znowu wystąpi. Jak go zdołamy pokryć, to okaże porozumienie się z Węgrami.

Herbst motywuje swój wniosek względem rekreowania ustawy o małżeństwach podług ogólnego kodexu cywilnego, emancypacyi szkół od kościoła i uregulowania stosunków pomiędzy wyznaniami. Zredagowanie tych projektów do ustaw powierzone zostało komisyi.

Nakoniec odbył się wybór członków komisyi do wniosku Rygera.

Dokładniejsze sprawozdanie z tego posiedzenia podamy w następującym nr. naszej Gazety.

W dziennikach pruskich pojawiły się znowu pogłoski, że dochody państwa w bieżącym roku nie wystarczą na pokrycie wydatków, i że zatem rząd będzie zmuszony do użycia środków nadzwyczajnych. Z tego powodu „Prov. Corr.“ oświadcza: „Pogłoski o niedoborze są zupełnie bezzasadne, a administracya sądzi, że zupełnie obawiać się go nie potrzebuje. Jakkolwiek niektóre dochody państwa w skutek przeszłorocznych przerw w obrocie nie wpływały tak obficie, jakby to miało miejsce, gdyby pokój nie był zakłócony, to przecież wydatki nie przewyższą dochodów. Zatem podwyższenie podatków dla pokrycia domniemanego niedoboru nie będzie potrzebnem. Wprawdzie w ostatnich czasach toczyły się dyskusye nad zmianą systemu opodatkowania w całym związku celnym, ale to nie dla podwyższenia podatków, lecz jedynie dla wykrycia odpowiednich środków i dróg celem ułatwienia ogółowi ludu niemieckiego wypełnienia wspólnych zadań. Lud pruski powinien ufać, że jego rząd przy wszystkich postanowieniach ma na celu jedynie dobro ludności i pomyślny rozwój ojczyzny.“

Jak wiadomo, wzmocniona landwera pruska pierwszego wywołania składa się teraz z 138 batalionów, między temi 12 batalionów gwardyi, 144 szwadronów jazdy, z tych 8 batalionów gwardyi, 32 szwadrony ciężkiej jazdy, 16 szwadronów dragonów, 48 szwad. huzarów, 32 szwad. ułanów. Do tych ostatnich należeć będą także szwadrony Nr. 33 do 40, które podczas wojny tworzą wzręby pułku. Wszyscy książęta królewskiego domu należą do landwery jako komendanci, i dawne to urządzenie zostało zatrzymane. Oprócz tego landwera ma dwóch jenerałów piechoty, księcia Hohenzollern-Hechingen i księcia Hohenlohe Ingelfingen, byłego prezydenta izby panów, który w r. 1862 był także chwilowo prezydentem ministerstwa stanu, a prezydent ministrów hrab. Bismark jest jenerał-majorem landwery. W landwerze jest 33 pułkowników, 48 podpułkowników i 148 majorów, a kapitanów, rotmistrzów i poruczników około 16.000.

Dotychczasowy poseł angielski w Konstantynopolu lord Lyons mianowany został posłem w Paryżu, a dotychczasowy poseł w Florencyi p. Henry G. Elliot posłem w Konstantynopolu, nakoniec dotychcza-

sowy poseł w Lizbonie sir August B. Paget posłem w Florencyi.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego francuskiego z d. 9. b. m., o którem podaliśmy już krótką wiadomość podług telegraficznego doniesienia, mieli obaj znakomici mowcy francuzcy **Thiers** i **Jules Favre** przy sposobności debaty nad budżetem długie mowy o sprawie mexykańskiej, które w całej Francyi wielkie wywołały wrażenie. Sprawozdanie z tego posiedzenia przytaczamy poniżej podług gazety kolońskiej.

Ponieważ Thiers zapowiedział swoją mowę dniem wprzódy, więc zgromadziło się na galeryach sali nadzwyczajnie wiele słuchaczów. Zaraz po rozpoczęciu posiedzenia zabrał głos sławny mąż stanu i mówił o expedycyi mexykańskiej 2½ godziny. Przedmiot nie był nowym, wiekowy mowca mówił cicho i dlatego mowa jego nie wywołała takiego entuzyazmu, jak mowy jego dawniejsze. Zauważał on najsamprzód, że jest to rzeczą dręczącą omawiać kwestyę mexykańską w obecnych okolicznościach, odwlekać zaś jej niepodobna, a zupełnie ją pominąć, toby się sprzeciwiało jego obowiązkom. „Wszyscy, którzy podobnie jak ja — mówił Thiers — tutaj przyszli, bez uprzedzenia, z tem jedynem życzeniem, aby Francyę bez rewolucyi na drogę wolnych instytucyi sprowadzić a temsamem i do lepszego kierownictwa sprawami publicznemi, nie mogą pominąć ważnych a bolesnych wypadków w Mexyku, nie zwróciwszy uwagi na tę naukę, która w nich się zawiera.“ Thiers przypomina dalej, że w początku tej expedycyi wołano na tych, którzy ją potępiali: „Odbieracie odwagę naszym żołnierzom.“ ..... „Takie obwiniania nie były uzasadnione, albowiem nasi żołnierze walczą zawsze z heroizmem nie oceniając wojny samej. Dzisiaj kiedy sprawa jest skończoną, nie można przypuszczać, aby jej zbadanie mogło komukolwiek szkodzić. Oświadczono nam, że chodzi o wynagrodzenie szkody wyrządzonej naszym rodakom; ale że nie powinniśmy się zadowolnić czasowem wynagrodzeniem, lecz musimy ich byt na pewniejszych oprzeć podstawach i dlatego zaprowadzić rząd stały i regularny. Jest to myśl szczęśliwa i trzeba obstawać za jej urzeczywistnieniem.“ Thiers przystępuje tedy do rozbioru kwestyi mexykańskiej i rozwija najsamprzód przelotny pogląd na dzieje Mexyku. Mexyk przeszedłszy wszystkie zmiany rewolucyi, wyczerpany zupełnie zapragnął tego, czego pragną wszyskie kraje, po przebytych przewrotach i co my nazywamy zasadami z r. 1789. Mąż, który aż potąd żadną niezatartą zmazą swego imienia nie był splamił, dzierzył władzę i rokował wielkie nadzieje. Przytoczywszy powody pierwszego zerwania z Mexykiem, przedkłada Thiers dokumenta, zawierające zdania europejskich mężów stanu o utworzeniu monarchii z europejskim księciem na czele w Mexyku. Rozbiera szczególniej zdanie pewnego angielskiego dyplomaty, który powiedział, że monarchiczne stronnictwo mexykańskie składa się tylko z duchowieństwa, ogół narodu wyznaje zasady republikańskie. Rząd angielski dla tego nie mieszał się nigdy w wewnętrzne sprawy Mexyku. W Hiszpanii oświadczył O'Donnell, że monarchia mexykańska, któraby nie była zagwarantowaną przez całą Europę, nawet jednego roku trwać nie będzie, i że jeżeli nie będzie zagwarantowaną, mocarstwo, które ją podniesie, popadnie w zawikłania z północną Ameryką. O bogactwach Mexyku skreślono bardzo świetny obraz, ale niezgodny z prawdą. Mówiono także, że kombinacye, które Mexyk nastręcza austryackiemu księciu o tyle są dobre, o ile poniekąd wynagradzają Austryę za utraconą Lombardię.

Dalej cytuje Thiers pierwsze zajścia w Mexyku: przypomina jenerała Prim, który chciał traktować z istniejącym tamże podówczas rządem, wzburzenie, które powstało w Mexyku, gdy cudzoziemska flota zawinęła do Vera-Cruz. itd. W końcu przechodzi do drugiej expedycyi i robi uwagę, że w izbie powinni byli poruszyć tę kwestyę, zaraz po klęsce pod Pueblą.

Jules Favre przerywa mówiąc, że już w r. 1862 omawiano w izbie kwestyę mexykańską (Thiers nie był w ówczas członkiem izby).

Thiers zwraca dalej na to uwagę, że potrzebowano na to rok, aby klęskę pod Pueblą naprawić. Wtedy popełniono pierwszy błąd: gdyby istniał rząd konstytucyjny wtedy nie byłoby się poważyło żadne odpowiedzialne ministerstwo walczyć z tym oporem, jakiby stawiano przeciw dalszemu prowadzeniu expedycyi. Dalej cytuje Thiers znowu wypadki, które zaszły po zdobyciu Puebli, aż do zajęcia Mexyku i restauracyi monarchii. Mowca przedkłada list pewnego francuskiego kupca z Mexyku, który ma tam wielkie poważanie i którego przepowiednie nigdy go nie zawiodły. Pisał on mu wtedy: „Mexykanie są zwyciężeni, ale nie zawojowani. Oczekują Arcyksięcia, który ma wszystko uspokoić. Życzę sobie tego, ale nie spodziewam się, aby moje życzenia się ziściły.“ Następnie przypomina Thiers mowę swoją, mianą w r. 1864 przy sposobności dyskusyi nad adresem. „Nareszcie — powiada — udał się Arcyksiąże na miejsce swego przeznaczenia. Wszyscy jak tu jesteśmy uważaliśmy, że nowy rząd przychylnie przyjęty został. Kto tyle razy co ja czytał podziwienia godny pomnik, który nazywają korespondencyą Napoleona I., ten pewnie zauważał jak wielkie zachodzi podobieństwo pomiędzy hiszpańską, a mexykańską expedycyą. Maxymilian usiłuje po swojem przybyciu zorganizować administracyę i armię, a następnie zajmuje się najważniejszą kwestyą swoich rządów, t. j. rozwiązaniem pytania co do dóbr duchowrych. Młody Książe, gorącego umysłu, zerwał z duchowieństwem i pozostała mu tylko jedyna podpora, armia francuska.

Dalej kreśli Thiers obraz operacyi wojskowych w Mexyku i przypomina rozmaite pożyczki mexykańskie i krytykuje je, wykazując w końcu, że z ostatniej pożyczki w sumie 166 milionów, Cesarz Maxymilian otrzymał tylko 40 milionów, przypomina pamiętny dekret z 1865 r. względem karania śmiercią bandytów mexykańskich i reklamacyę Ameryki północnej, co do opuszczenia Mexyku, powrót Cesarzowej Charlotty, misye jenerała Castelnau, Shermanna i Campbella. Sądzi, że lepiej było układać się z Juarezem zwyciężonym, niż czekać aż zwycięży. Zreasumowawszy fakta dodaje: rezultata są znane. Przyznaje, że nie tylko kraj i izba, ale nawet ministrowie ubolewają nad expedycyą mexykańską i wyprowadza ztąd potrzebę opozycyi. Porownywa monarchę, który panuje z ministrem bez solidarności z monarchą, który rządzi z radą, która ma prawo do opozycyi i z izbą kraj reprezentującą: życzy Francyi takiej formy rządu i wyraża nadzieję, że będzie zaprowadzoną.

Juliusz Favre wyraża przekonanie, że Francya powinna była bronić Cesarza Maxymiliana, który jej zaufał, dodając, że spadnie na nią krew jego.

Odezwało się kilka głosów „do porządku“, poczem Favre mówił dalej: Mam zaszczyt należeć do mniejszości, którą niedawno minister stanu traktował z osobliwszą surowością. Mniejszość ta, gdy była u władzy, zniosła szaffot polityczny — protestowaliśmy zawsze przeciw karaniu śmiercią człowieka, którego Bóg stworzył.

Rouher przyrzeka odpowiedzieć na obie mowy i protestuje przeciw słowom Favra, jakoby krew Maxymiliana miała spaść na Francyę.

Favre odpowiada, że krew ta spadnie nie na Francyę, ale na jej rząd.

Rouher protestując usprawiedliwia rząd, dowodzi, że Maxymilian stał się ofiarą zdrady i przypomina, że czyniono wszystko, aby Maxymiliana skłonić do powrotu. Nie ścierpi, aby mówiono, że rząd przywrócił szaffot polityczny.

Pelletan domaga się głosu. Izba żąda odroczenia dyskusyi, co też nastąpiło o godz. 7. min. 20.

Z Florencyi donoszą: na posiedzeniu izby z dnia 8go b. m. prowadzono znowu debatę nad ustawą co do dóbr kościelnych. De Sanctis rozwodził się w długiej mowie o czynnościach politycznych stronnictw; gani koncesye poczynione przez poprzedzający gabinet dworowi papiezkiemu i powstawał na stronnictwo konserwatywne w izbie, ponieważ podług jego mniemania jedna frakcya tegoż pragnie utrzymania świeckiej władzy Papieża. Saminiateli mówił przeciwko przedłożonemu projektowi likwidacyjnemu i kładł nacisk na to, że w chwili obecnej należy zwracać uwagę jedynie na stronę finansową przedmiotu, oddzielając zupełnie polityczną i religijną stronę.

Na temże posiedzeniu odpowiedział minister wojny na interpelacyę deputowanego Cairoli względem nieporządków, które zaszły w dniu św. Piotra i Pawła w czasie uroczystości religijnej w Turyńskiej akademii wojskowej. Minister oświadczył wprawdzie, że dzienniki cały ten wypadek w zbyt jaskrawych przedstawiły kolorach, przyznał jednak, że uczniowie znajdujący się w kościele, jak sami zeznają, chcieli wyprawić manifestacyę przeciw Papieżowi. Zarządzone zostało surowe śledztwo, jednakże kary będą musiały być zastosowane do wieku, gdyż uczniowie ci nie wyszli jeszcze z lat chłopięcych.

Uroczysty obchód ośmnastowiekowej rocznicy śś. Piotra i Pawła i wiekopomna ceremonia kanonizacyi błogosławionego Józafata Kuncewicza wraz z innemi sługami Bożymi przydanemi mu za towarzyszy, odbyły się d. 29. z. m. z całą wystawą i blaskiem.

Podajemy jej opis w skróceniu według korespondencyi „Czasu“.

Samych księży ze wszystkich krajów przybyłych liczono przeszło trzydzieści tysięcy. O w pół do czwartej zrana działa św. Anioła zwiastowały stokrotnym wystrzałem wiekopomną uroczystość. O piątej otwarły się drzwi bazyliki, i sześcioma bramy temi wpłynęła do jej wnętrza gwałtowna ludzka fala. Biletów rozdano przeszło dwanaście tysięcy; a pomimo to trzydziestu tysiącom próśb o miejsca niepodobna było uczynić zadość. Święty Piotr był świetnie przystrojony. Siedmdziesiąt tysięcy szkudów wydano na to przystrojenie. Na facyacie jego widać było trzy olbrzymie obrazy, z których środkowy przedstawiał męczeństwo świętych Apostołów, którego obchodzono ośmnastą-wiekową rocznicę, dwa zaś boczne wyobrażały błogosławionego Józafata Kuncewicza z innymi męczennikami, tudzież wyznawców i panny. W atryum świątyni siedm obrazów oglądano. Wnętrze niezmiernego gmachu zdało się jednolitem ze złota. Kwiaty olbrzymie przeróżnych barw zwieszały się festonami. Dla urozmaicenia jednostajności wszechzłotego tła świątyni, otwierało się w niem tu i owdzie błękitne jakoby niebo zasiane złotemi gwiazdy. Na dnie firanek wisiały w przestworach arkad ogromne malowidła w kształcie chorągwi z kutasami, przedstawiające wypadki z żywota i cuda błogosławionych. Na lewo na jednym z niezmiernych filarów podpierających sklepienie, na którem się waży kopuła Michała-Anioła, widać było arcybiskupa połockiego w chwale rajskiej, wyprowadzającego z więzienia Polaka w czerwonej konfederatce i zielonym kontuszu. Przepyszny tron papieski w głębi prezbiteryum opierał się o rodzaj architektonicznej facyaty całkiem złocistej z takimiż kolumnami. Więcej niż czterdzieści tysięcy świec gorzało. Sześćset świeczników wieloramiennych liczono na samym głównym gzemsie środkowej nawy. Ośm świeczników wysokich jak wieże i równających się wyniosłością kilkupiątrowym kamienicom; utrzymywało po kilkaset olbrzymich gromnic. Po środku kościoła wisiała ognista tiara nad kluczami nieba z oświetlonego krzyształu, i zdała się ważyć w powietrzu.

Procesya wychodząc z kaplicy sykstańskiej królewskiemi schodami zaczęła się o 7ej z rana. Po rozlicznych zakonach i kanonikach regularnych następowało duchowieństwo świeckie, kapituły bazylik mniejszych i większych, a za niemi sztandary błogosławionych w liczbie siedmiu, albowiem siedm było spraw kanonizacyjnych. Najpierwej niesiono sztandar bł. Germany Cousin, ostatnim zas jako najwyższy w godności był sztandar błogosławionego Jozafata Kuncewicza, niesiony przez bractwo Pięciu Ran i otoczony przez bazylianów greckich z Grottaferrata. Za sztandarem bł. Jozafata szedł dwór papieski w licznych swoich podziałach, i zaczynał się jak okiem zajrzeć nieskończony szereg biskupów wschodnich i zachodnich, arcybiskupów, prymasów i patryarchów łacińskich, grecko-melchickich, grecko-ruskich, grecko-rumuńskich, grecko-bulgarskich, ormiańskich, syryjskich, chaldejskich, maronickich, kopckich; dalej zaś kardynałów świętego rzymskiego kościoła. Nad tym ogromnym szeregiem, postępującym z zapalonemi świecami w ręku nucąc hymn *Ave maris stella*, unosiła się czcigodna postać Najwyższego Pasterza, niesionego na tronie w potrójnej koronie i dzierżącego także gorejącą w dłoni gromnicę. Na widok Ojca św. prawdziwy grzmot okrzyków pomimo procesyi wszczął się na placu w zbitej masie ludności.

Odgłos trąb uroczyście brzmiących zwiastował wstęp procesyi do kościoła. Po hołdzie złożonym następcy Piotra przez głowy wszystkich kościołów ziemskiej kuli, kardynał prokurator kanonizacyi przystąpił do tronu i prosił o wpisanie niniejszych błogosławionych w poczet świętych. Taż sama prośba została powtórzoną trzy razy jak najusilniej, *instantissime*, a sekretarz odrzekł, iż Jego Świętobliwość raczył się przychylić do niej, i że wnet wyda pożądany wyrok.

Wówczas przeszło pięciuset biskupów i kardynałów powstało z miejsc swoich z odkrytą głową, wszyscy przytomni stanęli. Jeden tylko Namiestnik Chrystusowy pozostał na swojej stolicy ze złotą infułą na skroniach. Głosem donośnym i dźwięcznym **Pius IX. wyrzekł dekret kanonizacyi.**

Po ogłoszeniu dekretu Papież sam zanucił Te Deum. Kilkuset biskupów i całe duchowieństwo odpowiedziało Ojcu świętemu, i oto znienacka wszystek się lud przyłączył do nich; sto tysięcy głosów zagrzmiało hymnem św. Ambrożego. i ten chór ogromny uderzył o sklepienia największej na ziemi świątyni. Jednocześnie odezwały się działa na zamku św. Anioła i trzysta sześćdziesiąt kościołów uderzyło we wszystkie dzwony swoje. Po Te Deum najpierwszy z kardynałów djakonów zanucił: *Orate pro nobis sancti Josaphat, Petre, Nicolae, suique Socii, Paule, Leonarde, Maria Francisca et Germana*, a Papież odspiewał modlitwę do świętego Józafata i do jego towarzyszy. Podczas sumy uroczyście przez Ojca świętego odprawionej, po przeczytaniu ewanielii po łacinie i po grecku, Pius IX. obyczajem pierwotnych Papieży powiedział homilią. Czytając onę był niezmiernie wzruszonym. Poczem udzielił apostolskie błogosławieństwo ludowi, dodając do imienia świętych apostołów imie świętego Józafata i jego towarzyszy, i ogłosił odpust zupełny dla przytomnych, a wielkie odpusty częściowe dla odbywających pielgrzymkę do grobu Arcybiskupa Połockiego i innych świętych. Po ofiarowaniu nastąpiło składanie zwykłych darów czyli objat *(oblazioni)* kanonizacyjnych Ojcu świętemu. Te same objaty powtarzały się dla każdej sprawy. Podczas przedstawienia objat odezwały się trzy chóry ukryte w kopule. Kremończyk nazwiskiem Rossi, cierpiący początek obłąkania, zwaryował zupełnie słysząc te chóry i poderznął sobie scyzorykiem gardło w kaplicy Przenajświętszego Sakramentu podczas nabożeństwa, wołając, że chce się do aniołów dostać.

Po mszy Ojciec święty pośród kościoła ponowił protestacye przeciw przywłaszczycielom kościelnej własności, jakie czyni corocznie dnia tego.

Ceremonia, pomimo niesłychanego natłoku odbyła się spokojnie, lubo trwała siedm godzin. Mały tylko popłoch sprawiła firanka, która się zajęła w bocznej kaplicy i dwa pająki, które spadły.

W wieczór puszczono wspaniałą girandolę czyli sztuczne ognie na Monte Pincio, na które patrzało krocie osób.

Obrazy nowych świętych na płótnie złożone zostały Ojcu świętemu, kardynałom i innym dygnitarzom. Powszechny podziw obudzał misterny obraz p. Fracassiniego rzymskiego malarza, przedstawiający męczenników holenderskich. Nie ustępuje mu atoli wcale malowidło znakomitego artysty p. Postępskiego, wyobrażające świętego Józafata.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się jutro o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Wszystkie sprawy zaległe, zapisane na programie z dn. 10. b. m.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 15. b. m. pewien czeladnik stolarski cierpiący obłąkanie obwiesił się na oknie, lecz został wcześnie odcięty i uratowany, poczem odwieziono go do domu obłąkanych.

(Dnia 19. b. m.) odbędzie się w tutejszym sądzie krajowym ostateczna rozprawa przeciw Zygmuntowi Epstein, obwinionemu o zbrodnię zgwałcenia, prawdopodobnie przy zamkniętych drzwiach.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Żółkwi 40 złr. 50 cent.

(Nieszczęsny wypadek.) W Dzieduszycach małych w pow. żydaczowskim dn. 11. b. m. dziecko 8letnie wpadło przypadkiem do strumienia i utonęło.

Ostatnia poczta.

(Telegramy „Czasu".)

Orle (stacya Czrna) 13. lipca w południe. Od trzech dni okropna powódź. Stan wody jak w roku 1813. Wzdłuż Wisły i Wisłoki wszystko pod wodą. Straty ogromne.

Peszt, 13. lipca. Z powodu rodzących się wątpliwości, minister sprawiedliwości ogłosił w dzisiejszym dzienniku urzędowym, że najwyższy trybunał w Siedmiogrodzie utrzymanym zostaje w dotychczasowym zakresie czynności swoich, dopóki wkrótce inaczej zarządzonem nie będzie.

Paryż, 12. lipca wieczór. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego minister Rouher odpowiada na głos Larrabura, że bombardowanie Valparaiso (flota hiszpańska w wojnie z Peruwią i Chili bombardowała to miasto d. 14. marca 1867 bez żadnego powodu i bez wezwania) wywołało pytanie: czy czyn ten był aktem gwałtu albo wojny. Anglia poczytała go za krok wojenny. Minister niechce wchodzić w kwestyę prawa. Na zapytanie p. Quesne odpowiada Rouher, że rząd nie spodziewa się zmiany ustawy Stanów Zjednoczonych pod względem wydawania dłużników. Poczem Izba uchwaliła budżet ministerstwa spraw zagranicznych. Podczas rozpraw nad budżetem spraw wewnętrznych, rzekł Glais-Bizoin, że we Francyi brak wszystkich swobód. Francya niechce zostawać dłużej w położeniu kraju ukaranego oślą czapką. Ollivier przemawia za ustawami z d. 19. stycznia; uważa, że wolność druku stanowczo jest uzyskaną, domaga się zwinięcia ministerstwa stanu, które jest pewnym rodzajem wice-cesarstwa; wyrzuca ministrom, że mdło wykonywają przyjęte kroki liberalne. Aby objaśnić położenie rzeczy, należy każdej sprzeczności między zamiarem a wykonaniem unikać. To da się jedynie osiągnąć przez zawiązanie stosunków z krajem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. lipca.

Hotel George: PP. Hermann Flor., z Zarubiniec.

Hotel europejski: Heraclide Konst., ks. mołd. prezydent, z Jass. - Rytaroski Anast., z Wołynia.

Hotel Langa: Theimer Jul., c. k. kapitan, z Siedmiogrodu. — Gafenko Alex. i Mischanescu Jerzy, z Mołdawy.

Hotel angielski: Medvey Józef, c. k. radzca namiest., z Czerniowiec. — Hr. Michałowski Tad., z Bolestraszyc. — Cieński Bol., z Tomaszowic. — Gostyński Adam, z Podszumlaniec. — Winnicki Kaz., z Hodyń.

Hotel Krakowski: Jaworski Adam, z Jajkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lipca.

PP. Hr. Szapary Wład., c. k. pułkownik, do Brzeżan. — Br. Horoch Wac., do Mieczanowic. — Czajkowski Franc., do Bóbrki. — Gomrat Kaz., do Czerniowiec. — Milewski Wal., do Podhajczyk — Piotrowski Leon, do Rosyi. — Teodorowicz Ign., do Chomiakówki. — Faltink, c. ros. pastor, do Krakowa. — Thorene Józef, ks. mołd. major, do Czerniowiec. — Br. Brückmann Ks., do Wołoszczy. — Hr. Łoś August, do Bortkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.30	+ 14.5	82 9	zach. sł.	9
2. god. po poł.	324 48	+ 21 3	48.1	„ „	1
10. god. wiecz.	324 65	+ 13 8	87.4	„ „	9

Wieczorem błyskawice z grzmotem i deszcz 2.‴35.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 16. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	89	5	97
Dukat cesarski	„	5	96	6	04
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	22	10	40
Rubel srebrny rosyjski	„	1	90	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	75
Talar pruski	„	1	85	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	25	79	08
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	11	83	04
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	97	69	83
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	33	70	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	215	33	219	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		173	67	177	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 10	70 25
od kwiet. do października po 5%	69 80	69 90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 50	78 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 25	82 75
Metaliki po 5%	59 40	59 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 —	146 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	145 —
Przez. do wyl. z r. 1854	77.25	77.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 90	90 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 25	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 80	78 —
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89 —
Czech	89.50	90.—
Węgier	70 50	71 —
Galicyi	68.75	69 50
Siedmiogrodu	67.50	68 —
Bukowiny	67.55	68 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 25

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	717.—	719.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188 70	188 90
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	625.—	627.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	99 50	100.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1715.—	1717.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234 80	235.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	191.50	192 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	221 25	221 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 50	175 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484 —

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	98 70	98 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 25	91 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 50	106 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 —	95.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.25	91.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 75	99 25

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	126 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	31.50	32.—
Palfiego „ 40 „ „	25.—	25 50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105 40	105 70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	105.65	105.90
Hamburg za 100 M. B.	93 25	93 50
Londyn za 10 ft. szt.	126 20	126 50
Paryż za 100 fr.	50.20	50 25

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.98	6.—
detto. pełnej wagi	5.98	6.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.08½	10.09½
Rosyjski imperyał	10.35	10.40
Talar związkowy	1.85½	1.86
Srebro	123.50	124 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 97½ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	20
„ z procentami z maja i listopada	69	75
5% pożyczka narodowa	—	—
Losy z 1860 roku	90	30
Akcye banku wiedeńskiego	716	—
„ „ kredytowego	189	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	40
Srebro	124	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	04

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1399) **Obwieszczenie.** (2)

Odpowiednio do §. 32 statutu giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie, tudzież rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 29. czerwca b. r. l. 5204-pr. podaje się do publicznej wiadomości, że senzalami (stręcznikami) na tutejszej giełdzie mianowani i zaprzysiężeni zostali:

Dla towarów:

1. Ahl Izaak Leib, mieszka pod nrem. 161²/₄. 2. Babat Jakób 151²/₄. 3. Bakhaus Henryk 371¹/₄. 4. Czaczkes Ezriel 203²/₄. 5. Estreicher Berl 210³/₄. 6. Glanc Selig 580²/₄. 7. Menkes Eliasz 368⁴/₄. 8. Placer Józef 566⁴/₄. 9. Żurowski Józef 105⁴/₄.

Dla efektów:

10. Ambes Izrael, mieszka pod nrem. 212³/₄.

Dla towarów i efektów:

11. Pogonowski Meliton, mieszka pod nr. 666²/₄.

Z Izby giełdy.

Lwów, dnia 2. lipca 1867.

Prezydent: Kazimierz hr. Krasicki.

Sekretarz: Dr. Alex. Pragłowski.

(1380) **Kundmachung.** (3)

Nro. 7638. Während der diesjährigen Badesaison wird vom 15. Juli bis Ende September eine tägliche Botenfahrpost zwischen dem Bahnhofe in Mszana und dem Badeorte Lubień wielki verkehren und hierdurch eine zweite Gelegenheit mit der Wien-Krakauer Route für Correspondenzen, Zeitungen und Werthsendungen hergestellt.

Die Botenfahrpost wird vom Bahnhofe in Mszana nach Ankunft des Krakauer Abendzuges Nr. 1 um 8 Uhr 55 Minuten Früh abgehen, in Lubień um 11 Uhr 20 Minuten Vormittag eintreffen, von Lubień um 3 Uhr 15 Minuten Nachmittag zurückkehren und in Mszana um 5 Uhr 40 Minuten Nachmittag ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 10. Juli 1867.

(1366) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1343. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63. ustaw kapitały 6184 złr. 54 kr. m. k. czyli 6194 zł. 14½ kr. w. a. i 2200 zł. w. a. listami zastawnemi z większych sum 11.000 złr. m. k. i 2200 zł. w. a. na hypotekę dóbr **Cieszyna** w powiecie Jasielskim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczone, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galicyjskiego Towarzystwa kredytowego były złożone.

We Lwowie dnia 23. maja 1867.

(1367) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1345. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63. ustaw kapitał 11.484 złr. 50 kr. m. k. czyli 12.059 zł. 7½ kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 13.300 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Mszana** w powiecie Złoczowskim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dn. 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie, dnia 23. maja 1867.

(1368) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1346. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63. ustaw kapitał 41.139 złr. 18 kr. m. k. czyli 43.196 zł. 26½ kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 52.500 złr. m, k. na hypotekę dóbr **Zborów** z przyległościami w powiecie Złoczowskim położonych z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1865 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie, dnia 23. maja 1867.

(1369) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1347. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63. ustaw kapitał 14750 złr. 50 kr. m. k. czyli 15488 zł, 37½ kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 18300 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Steniatyn** w powiecie Sokalskim położonych z tego Towarzystwa wypożyczony, z dn. 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galicyjskiego Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie, dnia 23. maja 1867.

(1350) **Edict.** (3)

Nro. 38646. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Leib Zipper mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider ihn über das Gesuch des Simche Margoles de praes. 8. Juli 1867 z. Z. 38646 mit Beschluß vom Heutigen die Zahlungsauflage über die Wechselrestsumme von 250 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Białoskórski zugestellt worden sei.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 8. Juli 1867.

(1351) **Edict.** (3)

Nro. 33595. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß der Advocat Hr. Dr. Kolischer über sein Ansuchen von der Vertretung der Gantmasse des A. H. Popiel befreit, an seine Stelle sein bisheriger Substitut Hr. Advocat Męciński zum Gantmassevertreter bestellt und demselben ein Substitut in der Person des Hr. Advocaten Dr. Białoskórski beigegeben worden ist.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 15. Juni 1867.

(1363) **Kundmachung.** (3)

Nro. 7611. Die französische General-Post-Direction hat die Beschwerde erhoben, daß bei den französischen Postämtern häufig recommandirte Briefe aus Oesterreich einlangen, welche nur mit einem Siegel oder derart verschlossen sind, daß die Siegel nicht alle Flügel des Umschlags vereinigen.

In Folge dieses mangelhaften Verschlußes treten häufig Verzögerungen in der Bestellung ein, da die französischen Postämter angewiesen sind, den vorschriftsmäßigen Verschluß solcher Briefe selbst zu bewerkstelligen.

Die recommandirten Briefe nach und über Frankreich werden daher nur dann angenommen, wenn sie in einem besonderen Umschlage verwahrt und wenigstens mit zwei haltbaren Siegeln in der Weise verschlossen sind, daß sie alle Flügel des Umschlags vereinigen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 7. Juli 1867.

(1356) **Edykt.** (3)

Nro. 8969. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie wygranej przez małżonków Jana i Maryę Burczaków sumy 1019 zł. 40 c. z odsetkami po 4% od 15. lipca 1865 i kosztami 11 zł. 50 c., 5 zł., 8 zł. 52 c. w. a. publiczna sprzedaż sumy 5000 dukatów wraz z odsetkami po 5% od 1. lipca 1862 bieżącemi, na dniu 1. lipca 1865 płatnemi, na rzecz Felicyi H. Golejewskiej w stanie biernym dóbr Hryniowce i Korolówka jak Dom. 382. str. 359, n. 32 on. zabezpieczonej rozpisuje się, która to sprzedaż w tutejszym c. k. sądzie na dniu 16. sierpnia 1867 o godzinie 10tej z rana i niżej ceny t. j. wartości nominalnej, jednakowoż nie niżej kwoty 2000 zł. w. a. pod ogłoszonemi zarazem warunkami ułatwiającemi się odbędzie.

Jako cena wywołania stanowi się nominalna wartość 5000 dukatów, a każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 5% czyli 250 dukatów do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, oprócz tego obowiązanym będzie kupiciel cenę kupna do 3 miesięcy do depozytu złożyć.

Resztę warunków licytacyi dawniejszych 5., 6., 7., tudzież wyciąg tabularny sumy 5000 duk. wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Stanisławów, dnia 24. czerwca 1867.

(1375) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 1151. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do publicznej wiadomości, iż prawomocną uchwałą c. k. sądu powiatowego w Glinianach z dnia 6. sierpnia 1866 l. 3028 na zaspokojenie należytości p. Karola Bełdowskiego z większej sumy 233 złr. w. a. pochodzącej w kwocie 162 złr. w. a. z odsetkami 4% od dnia 1. listopada 1865 bieżącemi, tudzież kosztów egzekucyi 6 złr. 70 c., 9 złr., 14 złr. 72 c. i 17 złr. 80 c. w. a. dozwolona publiczna sprzedaż realności w Szybalinie pod nr. kons. 48 położonej z domu mieszkalnego i budynków gospodarczych i z 11 morgów 1224 □ sążni się składającej do p. Józefa Michalskiego należącej, w tutejszym c. k. sądzie powiatowym w trzech terminach a mianowicie dnia 12. sierpnia, 12. września i 10. października 1867 r. każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami się odbędzie. 1. Jako cena wywołania ustanawia się szacunek tej realności sądownie wyprowadzony w kwocie 293 złr. w. a. 2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiątą część ceny szacunkowej w kwocie 20 złr. 30 c. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć i to w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich lub też w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego wedle ostatniego kursu w gazecie Lwowskiej umieszczonego, jednak nie wyżej wartości nominalnej tych papierów. Po ukończeniu licytacyi zostanie przez komisyą licytacyjną wadyum licytantom zwrócone, kupiciela zaś zatrzymane, w cenę kupna wrachowane, i do depozytu sądowego złożone. 3. Kupiciel obowiązanym będzie w dniach 14 licząc od dnia, w którym uchwała licytacyę do wiadomości sądowej przyjmująca, prawomocną się stanie; całą należytość do depozytu sądowego złożyć, poczem zaraz otrzyma dekret własności i oddane mu będzie fizyczne posiadanie wspomnianej realności. 4. Gdyby realność w mowie będąca przy powyższych dwóch terminach za, lub powyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie była, natenczas takowa na trzeciem terminie niżej wartości szacunkowej sprzedaną zostanie. 5. Gdyby kupiciel warunków licytacyjnych bądź całkiem, bądź częściowo niedopełnił, natenczas wyż wspomiana realność na koszt tegoż w jednym oznaczyć się mającym terminie poniżej wartości sprzedaną zostanie, a kupiciel złożonem wadyum i całym swoim majątkiem za wszystkie ztąd wynikłe szkody odpowiada. 6. Od dnia odebrania fizycznego posiadania rzeczonej realności obowiązanym będzie kupiciel wszelkie podatki i opłaty rządowe i gminne od tej realności należące z własnych funduszów opłacić. 7. Równie winien kupiciel należytość rządową za przeniesienie własności kupionej realność z własnego majątku opłacić. 8. Chęć kupienia mający mogą akt oszacowania w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Brzeżany, dnia 14. czerwca 1867.

(1355) **Edict.** (3)

Nr. 3255. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Alojsa Kraus wider Maximilian Habowski ersiegten Forderung pr. 300 Duk. holl. die exekutive öffentliche Feilbiethung der im Sanoker Kreise gelegenen, dem Hrn. Maximilian Habowski gehörigen Güter Zawadka bei diesem k. k. Kreisgerichte in einem Termine, d. i. am 23. September 1867 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich ermittelte Schätzungswerth im Betrage 32.241 fl. 30 kr. ö. W. bestimmt. — Sollten diese Güter bei diesem Termine um den obigen Preis nicht verkauft werden, so werden sie auch unter dem Schätzungswerthe, ja sogar um jeden beliebigen Preis an Mann gebracht.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet den zwanzigsten Theil des Schätzungswerthes im runden Betrage von 1650 fl. als Vadium zu Handen der Lizitazionskommission im Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. Kreditanstalt oder endlich in Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung notirten Curse, jedoch nicht über den Nominalwerth zu erlegen, das Vadium des Meistbiethenden wird zurückbehalten, und falls es im Baaren erlegt wurde, in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Mitbiethenden wird dasselbe aber rückgestellt.

Jeder Kauflustige kann den Schätzungsakt, das ökonomische Inventar und den Tabularextrakt der zu verkaufenden Güter in der hiergerichtlichen Registratur einsehen.

Von der Ausschreibung dieser Feilbiethung werden sämmtliche Hypothekargläubiger, u. z. die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, die dem Wohnorte aber nach unbekannten, als Michael Franz 2 Namen Chiliński und Thekla Chilińska, oder ihre Erben, dann alle Hypothekargläubiger, denen der hiergerichtliche die Feilbiethung der Güter Zawadka bewilligende Bescheid aus was immer für einer Ursache entweder gar nicht, oder nicht vor dem Lizitazionstermine zugestellt werden konnte, zuletzt alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 13. April 1866 als dem Ausstellungstage des Tabularextraktes der Güter Zawadka in die Landtafel gelangen sollten, zu Händen des in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Zezulka bestellten Curators verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 26. Juni 1867.

Edykt.

Nr. 3255. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia sumy 300 dukatów hol. z pn. przez nieletnią Alojzę Kraus przeciw p. Maxymilianowi Habowskiemu wywalczonej, publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Zawadka w obwodzie sanockim położonych p. Maxymilianowi Habowskiemu własnych, w tymże c. k. sądzie obwodowym w jednym terminie a to na dniu 23go września 1867 o godzinie 10tej przed południem pod następującemi sprzedaż tych dóbr ułatwiającemi warunkami przedsięwzięta będzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr w sumie 32.241 złr. 30 c. a. w. aktem szacunkowym wypośrodkowana. Gdyby zaś te dobra na tym terminie za powyższą cenę szacunkową sprzedane być nie mogły, takowe nawet poniżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie dwudziestą część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 1650 złr. jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej w gotowiznie lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego albo też nareszcie w obligacyach indemnizacyjnych podług kursu ostatniego w gazecie lwowskiej wyrażonego nigdy zaś wyżej wartości nominalnej tychże przy terminie licytacyjnym obliczyć się mającego złożyć a złożony ten zakład najwięcej ofiarującemu zatrzymany, a jeżeli w gotówce złożony, w cenę kupna wrachowany, innym zaś kupującym po skończonej licytacyi oddany będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający może akt szacunkowy, inwentarz ekonomiczny i wyciąg tabularny sprzedać się mających dóbr w tutejszo-sądowej registratuze przejrzeć.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamia się strony tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś Franciszka Michała dw. im. Chilińskiego i Teklę Chilińskę z pobytu niewiadomych lub ich spadkobierców z imienia życia i pobytu niewiadomych przez edykta i kuratora tymże w osobie p. adw. kraj. dra. Mochnackiego z substytucyą p. adw. kraj. dra. Zezulki postanowionego dalej masę nieobjętą ś. p. Teofila Gumowskiego do rąk kuratora p. adw. dra. Mochnackiego, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr Zawadki dozwalająca z jakichkolwiekbądź przyczyn, albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną niezostała, jak też i tych, którzy po wydaniu dnia 13. kwietnia 1866 wyciągu tabularnego dóbr Zawadki, na hypotece tych dóbr jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adw. kraj. dra. Mochnackiego z substytucyą p. adw. dra. Zezulki.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 26. czerwca 1867.

(1381) **Kundmachung.** (3)

Nro. 7327. Für die Periode vom 1. Juli bis Ende December 1867 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post

in Westgalizien mit . .	1 fl.	22 kr.	
„ Ostgalizien „ . .	1 „	4 „	
und der Bukowina mit .	1 „	2 „	

dann die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen auf die Hälfte und für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine einfache Post entfallenden Rittgeldes festgesetzt worden.

Das Postillons-Trinkgeld und das Schmiergeld bleiben unverändert.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 10. Juli 1867.

(1376) **Konkurs** (1)

der Gläubiger des **Josef Jeczis**.

Nr. **2532**. Von dem k. k. Bezirksgerichte zu **Brody** wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, und in den Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom Jahre 1852 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des **Brodyer** Lederhändlers **Josef Ieczis** der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Gerichtsadv. **Kukucz** bei diesem k. k. Bezirks-Gerichte bis **31ten** August **1867** anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagsatzung auf den 5ten September 1867 Vormittags 9 Uhr bei diesem k. k. Bezirksgerichte anberaumt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 4. Juli 1867.

(1329) **Edikt.** (1)

Nr. 1414. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte **Kozowa** wird bekannt gegeben, daß über Ansuchen des **Johann Sobota** zur Hereinbringung der durch denselben ersiegten Schuldforderung 353 fl. 50 kr. österr. Währ., Gerichtskosten 9 fl. 45 kr. und 4 fl. 56 kr. wiederholt die executive Feilbiethung der dem **Jaśko Sobota** derzeit dessen liegender Nachlaßmasse gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Rustical-Realität in **Kozowa**, bestehend aus einem Rusticalgrunde **NR. 211** und **254 NC. 379** sammt dazu gehörigem Garten, zwei Wohnhäuser, zwei Scheuer, zwei Schopfen im Schätzungswerthe pr. 398 fl. in drei Terminen, d. i. am 8. August, 22. August und 5. September 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtsorte und zwar beim ersten und zweiten Termine über oder um den Schätzungswerth — beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe vorgenommen werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur in den Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kozowa, am 10. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 1414. Ze strony c. k. sądu powiatowego w **Kozowej** uwiadamia się, że na prośbę **Jana Soboty** na zaspokojenie wywalczonego długu 353 zł. 50 kr. w. a. i kosztów prawnych 9 zł. 45 kr. i 4 zł. 56 kr. w. a. przeciwko **Jaśkowi Sobocie**, obecnie zaś nieobjętej masy onegoż przymusowa sprzedaż rustykalnej realności dłużnika w **Kozowie** składającej się z gruntu rust. pod Nr. rep. 211 i 254 Nr konskr. 379 objętości rust. 16 morgów 10 sążni i do tejże należących dwóch chat mieszkalnych, dwóch stodół, dwóch chlewków i ogrodu z obejściem w wartości szacunkowej osobnego ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach, t. j. dnia 8. sierpnia — 22. sierpnia i 5. września 1867 każdą razą o 9tej godzinie przed południem w zabudowaniu tutejszo-sądowem w pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub na cenie szacunkowej, w trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej pod warunkami licytacyjnemi, które w registraturze tutejszo-sądowej w godzinach urzędowych przejrzane być mogą, przedsięwziętą będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 10. maja 1867.

(1374) **Edict.** (2)

Nro. 4077. Vom **Złoczower** k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß die Gesellschaftsfirma **Lam & Rubel** der **Brodyer** Manufacturen-Waarenhandlung aus dem Register für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 3. Juli 1867.

(1377) **Edykt.** (1)

Nr. 39184. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie czyni niniejszem p. Zygmuntowi Rodakowskiemu wiadomo, że p. Alexander Pasterski jako prawonabywca Jakuba Nadla celem zaspokojenia sumy wexlowej 200 złr. z większej sumy 500 złr. w. a. pochodzącej wniósł pod dniem 10. lipca 1867 l. 39184 prośbę o zajęcie oszacowanie i przeniesienie ruchomości p. l. $554^{2}/_{4}$ znajdujących się tudzież i biblioteki w izbie adwokatów znajdującej się której to prośbie uchwałą z dnia 11. lipca 1867 l. 39184 zadosyć uczyniono.

Ponieważ miejsce pobytu dłużnika p. Zygmunta Rodakowskiego wiadomem nie jest, więc celem możliwego przeprowadzenia dozwolonej egzekucyi ustanawia się dla niego kuratora w osobie adwokata krajowego Dr. Smiałowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Dzidowskiego, — uchwałę egzekucyjna doręcza się wspomnionemu kuratorowi i wzywa się p. Zygmunta Rodakowskiego, ażeby wszystkie możliwe zarzuty ustanowionemu kuratorowi udzielił.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 11. lipca 1867.

(1358) **Edict.** (1)

Nro. 32570. Vom k. k. Landesgerichte zu **Lemberg** wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Landesgerichte **Wien** in Sachen der ersten österreichischen Sparcasse gegen **Maria Nechaj, Anna Höflich** und **Ludwig Göttinger** pto. 3169 fl. 82 kr. bewilligten executiven Feilbietung der Realität Nr. $453^{1}/_{4}$ der dritte Termin auf den 23. August 1867, 9 Uhr Vormittags angeordnet wird, wozu Kauflustige mit dem Bemerken vorgeladen werden, daß dieselben nach den festgesetzten erleichternden Bedingungen blos ein Vadium von 2500 fl. im Baaren, oder in öffentlichen auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, galizischen Pfandbriefen nach dem letzten Curse vor Stellung eines Anbotes zu erlegen haben werden und die Realität auch unter dem Schätzungswerthe von 34.033 fl. hintangegeben werden wird.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, welche vor der Feilbietung werden bekannt gegeben werden, sind bis dahin in der Registratur des k. k. Landesgerichtes einzusehen.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 8. Juni 1867.

Edykt.

Nro. 32570. Lwowski c. k. sąd krajowy uwiadamia, iż w sprawie pierwszej austr. kasy oszczędności przeciw Maryi Nechaj, Annie Höflich i Ludwikowi Göttinger pto. 3169 zł. 80 c. w. a. ze strony c. k. wiedeńskiego sądu krajowego zezwolonej egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. $453^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej celem przedsięwzięcia tejże trzeci termin na dzień 23. sierpnia 1867 o godzinie 9tej przed południem się wyznacza, na który chęć kupienia mających z tym dodatkiem się wzywa, iż podług ustanowionych łagodniejszych warunków wadyum w kwocie 2500 zł. w. a. w gotówce, lub w publicznych na okaziciela opiewających listach długu państwa, galic. listach zastawnych podług ostatniego kursu przed ustawieniem oferty złożyć mają i realność także niżej ceny szacunkowej 34.033 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Przejrzenie innych warunków licytacyjnych, które przed licytacyą ogłoszone zostaną, zezwala się w registraturze tutejszego c. k. sądu krajowego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. czerwca 1867.

(1360) **Edykt.** (1)

Nr. 19937. C. k. sąd krajowy Lwowski masie rozbiorowej Chrystofora Stetkiewicza względnie wierzycielom tegoż edyktem niniejszym wiadomo czyni, że przeciw takowej względem extabulacyi kwoty 3600 złp. ze stanu biernego realności pod L. $13^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, ze strony Katarzyny Truchimowej pozew wytoczonym został, w skutek czego do rozprawy ustnej zarazem stanowi się termin na dzień 5. sierpnia 1867 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu wierzycieli masy rzeczonej niewiadome jest, c. k. sąd krajowy na koszta tychże p. adwokata Dr. Malego z substytucyą p. adwokata Dr. Białoskórskiego mianuje kuratorem, z którym sprawa pomieniona na zasadzie ustawy sądowej w Galicyi prawem przepisanej ma być przeprowadzoną. Edyktem niniejszym wzywa się zatem pozwanych, by albo sami wcześnie stawili się w sądzie, albo też dokumenta potrzebne udzielili zastępcy ustanowionemu, lub też w razie obrania sobie innego zastępcy wymienili tegoż sądowi krajowemu, w ogóle użyli wszelkich prawem przepisanych środków do obrony stosownych, bowiem skutki z zaniedbania tychże wynikłe sami sobie będą mieli do przypisania.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. maja 1867.

(1370) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 1348. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 25109 zł. 80 c. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 25.500 zł. w. a. na hypotekę dóbr **Batiatycze** w powiecie **Żółkiewskim** położonych z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr *wypowiedziany* zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy Towarzystwa galic. kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 23. maja 1867.

(1386) **Edict.** (1)

Nro. 37331. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird Hrn. **Anton Joseph Swiechowski** mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es sei wider ihn über Anlangen der **Golde Präger** mit Beschluß vom Heutigen Z. 37331 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 300 fl. öst. W. erlassen worden.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so wird ihm der Hr. Landesadvocat Dr. **Sermak** mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. **Maly** auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und diesem die obbezogene Zahlungsauflage zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 3. Juli 1867.

(1388) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2189. Urząd gminny miasta Sambora podaje do wiadomości, że celem wydzierzawienia propinacyi wódczannej w terytoryum miejskiem na lat trzy, od 1. stycznia 1868 do tegoż 1871, odbędzie się w kancelaryi urzędu gminnego na dniu 1. sierpnia 1867 licytacya, a to w godzinach urzędowych przedpołudniowych i do godziny 4tej po południu pisemnemi ofertami, w następnych godzinach zaś ustna.

Cena wywołania rocznego czynszu wynosi 22.010 zł. w. a., a wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające 2201 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane każdego dnia w godzinach urzędowych w kancelaryi urzędu.

Sambor, dnia 2. lipca 1867.

(1378) **Edykt.** (1)

Nr. 37433. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem p. Juliuszowi Turczyńskiemu i p. Emerychowi Turczyńskiemu wiadomo, że przeciw nim Hersch Gabel wniósł pod dniem 2. lipca 1867 l. 37433 prośbę o wydanie nakazu płatniczego względem sumy 690 złr. w. a. z p. n., której prośbie uchwałą z dnia 3. lipca 1867 l. 37433 zadość uczyniono. — Ponieważ miejsce pobytu p. Juliusza Turczyńskiego i p. Emerycha Turczyńskiego wiadomem nie jest, więc ustanawia się dla nich kuratorów, a to dla p. Juliusza Turczyńskiego adwokata krajowego Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Gnoińskiego, dla p. Emerycha Turczyńskiego zaś adwokata krajowego p. Dr. Roińskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Smiałowskiego, nakaz płatniczy ddtto. 3. lipca 1867 l. 37433 doręcza się ustanowionym kuratorom, wzywając równocześnie wyż wspomnionych pozwanych, z miejsca pobytu niewiadomych, ażeby potrzebne środki obrony, mianowanym swoim zastępcom udzielili, lub takowe sami wnieśli, gdyż szkodliwe skutki z ich opieszałości wynikające sami sobie przypiszać będą musieli.

Lwów, dnia 3. lipca 1867.

(1379) **Konkurs.** (1)

Nr. 33887. W tutejszo-miejskiej fundacyi Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa są dwa stypendya po rocznych 126 złr. w. a. przeznaczone dla uczniów tutejszej szkoły realnej religii chrześciańskiej opróżnione.

Stypendyum takowe ma być udzielone li tylko synom ubogich mieszczan i urzędników magistratualnych naszego miasta; oprócz tego mają się kompetenci celującym postępem z nauk szkolnych, pilności i dobrych obyczajów wykazać.

Pobieranie takowego stypendyum ma trwać przez cały czas uczęszczania do szkół realnych, aż do ukończenia przypisanych lat akademii technicznej we Lwowie.

Nadto będą ci stypendyści, którzy po ukończeniu pomienionych studyów do urzędu budowniczego miejskiego na praktykę wstąpić zechcą, przed wszystkiemi innymi kandydatami uwzględnieni.

Ubiegający się o takowe stypendyum mają swoje podania w przeciągu czterech tygodni do Magistratu wnieść.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 5. lipca 1867.

(1390) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2189. Gmina miasta Sambora wypuszcza w dzierzawę na lat 6, 9 albo 12 przysłużające jej w całem terytoryum miejskiem wyłączne prawo wyrobu piwa z dodaniem do niego miejskiego browaru. Browar jest urządzony na 60 beczek warki i w używaniu. Do niego przydają się dwa kotły miedziane, dwie susznie angielskie, 100 korcy słodu i wszystkie narzędzia, dalej pomieszkanie dla browarnika o dwóch pokojach i kuchni, tudzież pomieszkanie dla bednarza. Browar z całem urządzeniem oddany będzie w stanie, w jakim się znajduje. Konsumcya piwa w mieście wynosi rocznie około 8000 wiader, która z każdym rokiem się podnosi, zwłaszcza, że na 100 mil kwadratowych w okręgu i na blisko 400.000 ludności tylko 4 browarów mniejszych rozmiarów jest czynnych.

Wydzierzawienie odbędzie się drogą licytacyi na dniu 5. sierpnia 1867 ofertami, które aż do godziny 4tej po południu wnieść można, wszakże przyjęte będą oferty i przed tym dniem wniesione. Po zamknięciu tej ofertowej licytacyi nastąpi licytacya ustna, jednak bez otwarcia ofert, które otwarte będą dopiero po skończonej licytacyi ustnej. Za cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stawia się suma 2000 zł. wal. austr., od której każden licytant złoży 10proc. jako wadyum.

Bliższe warunki tej dzierzawy można przejrzeć każdego czasu w kancelaryi tutejszego urzędu.

Sambor, dnia 2. lipca 1867.

(1322) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 9605. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Salomon Schein wniósł pod dniem 28. czerwca 1867 l. 9605 przeciwko p. Felixowi Morsko Morskiemu do tutejszego sądu pozew o zapłacenie kwoty wekslowej 825 zł. w. a. i że w skutek tego wydany został przeciwko temuż Felixowi Morsko Morskiemu uchwałą z dnia 1. lipca 1867 nakaz zapłaty tejże sumy.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy Sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Hoborskiego z substytucyą adwokata p. Dra. Jarockiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przypisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1. lipca 1867.

(1310) **Edict.** (3)

Nro. 3486. Vom k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Balthasar Mayer zw. N. Kirschbaum mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben die k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. k. k. Lotto-Aerars am Heutigen eine Klage wegen Zahlung des Lotto-Gefällsrestes pr. 725 fl. 47 kr. öst. W. s. N. G. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber gleichzeitig zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 14. October 1867, 10 Uhr Früh bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des belangten Balthasar Mayer zw. N. Kirschbaum unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Gottlieb mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Myszkowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Jarosław, am 3. Juli 1867.

(1328) **Edykt.** (3)

Nr. 2940. C. k. sąd obwodowy w Nowym Saczu zawiadamia niniejszem pana Ferdynanda Hoscha syna, iż przeciwko niemu Eisig Biedermann pod dn. 20. maja 1867 l. 2940 wniósł w tymże sądzie pozew o zapłatę sumy wekslowej 590 zł. w. a. z p. n. i że w skutek takowego zarazem nakaz zapłaty tejże sumy z p. n. wydanym zostaje.

Ponieważ miejsce teraźniejszego pobytu pozwanego sądowi nie jest wiadome, przeto ustanawia się na koszt i niebezpieczeństwo tegoż kuratorem pana adwokata Dra. Micewskiego w Nowym Sączu z substytucyą pana adwokata Dra. Zielińskiego i temuż kuratorowi dotyczący nakaz zapłaty doręcza się z poleceniem, ażeby pozwanego aż do ukończenia wytoczonego sporu bronił.

Jest zatem rzeczą pozwanego, aby dowody, na jakie powołać się zamyśla, kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Micewskiemu wcześnie dostarczył lub też innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 3. czerwca 1867.

(1364) **Kundmachung.** (2)

Nr. 5976. Mit 1. August l. J. tritt im Orte Sassów bei Złoczów ein k. k. Postamt ins Leben, welches sich mit dem Brief- Fahrpostdienste und mit der Passagiersaufnahme zu den zwischen Lemberg und Brody kursirenden Malleposten nach Maßgabe der bei Ankunft des Wagens noch vorhandenen freien Wagenplätze zu befassen und seine Verbindung mittelst der fraglichen Mallefahrten, dann mittelst der zwischen Złoczów und Brody cursirenden täglichen Cariolposten zu erhalten hat.

Zur Bemessung der Passagiertaxe Seitens des Postamtes Sassów wird die Distanz zwischen Sassów und Złoczów mit 1⁴/₈ Meilen, zwischen Sassów und Podhorce mit 1 Meile festgesetzt.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Sassów hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Chmielowa, Huta, Werhobuzka, Kołtów, Krusów, Opaki, Pobocz, Ruda, Sassów, Usznia, Werhobuż.

Die Postämter der Rute Lemberg-Brody werden ermächtigt, bei den Malleposten Lemberg-Brody auch Reisende bis Sassów aufzunehmen.

Lemberg, am 5. Juli 1867.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

(1302) **Edykt.** (3)

Nr. 3074. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Henryka Feit, że przeciw niemu Berek Spira, kupiec z Bilgoraja łącznie z dobrowolnym Wiktorem Mojżeszem Weinrebem, kupcem z Bilgoraja o zapłacenie sum 324 zł. i 125 zł. z p. n. wniósł pozew pod dn. 1. czerwca 1867 l. 3074-Civ. i w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnego postępowania na dzień 28. sierpnia 1867 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie naznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Henryka Feita wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego w tym sporze jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata Dra. Rybickiego z zastępstwem adwokata Dra. Reinera kuratorem nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k sądowi obwodowemu doniosł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów, dnia 13. czerwca 1867.

(1373) **Kundmachung.** (2)

Nro. 42886. Die Bukowinaer k. k. Landesbehörde hat mit dem Erlasse vom 4. Juli l. J. Zahl 8168 den Einlaß der Viehtriebe in die Contumazanstalten aus der Moldau unter Beobachtung der 20tägigen Observations-Periode, so wie den Einlaß der Rindshäute im getrockneten Zustande ins Inland gestattet.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 7. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 42886. C. k. władza krajowa Bukowińska rozporządzeniem z dnia 4. lipca b. r. l. 8168 dozwoliła wpuszczanie bydła z Mołdawii do zakładów kontumacyjnych pod warunkiem odbycia 20dniowej kwarantany, tudzież przywóz skór wysuszonych.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. lipca 1867.

(1384) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1422. Celem wydzierzawienia miejskiej propinacyi wódczanej i propinacyi piwnej na czas od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1871 odbędzie się w kancelaryi urzędu gminnego w Śniatynie licytacya w trzech terminach, mianowicie: na propinacyę wódki 13., 20. i 27. sierpnia 1867, a na propinacyę piwa 8., 22. i 29. sierpnia 1867.

Cena wywołania za propinacyę wódki wynosi 11.000 złr., za propinacyę piwa 2742 złr. 75 c., z których kwot 10% jako zakład do rąk komisyi licytującej złożyć się ma.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane w urzędzie gminnym w Śniatynie.

Śniatyn, 24. czerwca 1867.

(1383) **Edykt.** (1)

Nr. 10115. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem nieobecnych Jana, Ferdynanda i Franciszka Schreder, a w razie ich śmierci, ich niewiadomych spadkobierców, jako współwłaścicieli realności pod L. 31-15¹, i L. 185 dawniej 346²/₃, w Stanisławowie położonych, że Józefa i Anna Raab za właścicielki ¹/₆ części tych realności zaintabulowane zostały, i tym nieobecnym celem zawiadomienia ich o tej intabulacyi p. adwokat Eminowicz ze substytucyą p. adwokata Dwernickiego kuratorem ustanowiono.

Stanisławów, 17. czerwca 1867.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Otwarcie giełdy nastąpi dnia 18go lipca b. r. o 12tej godzinie.

Zwyczajne godziny giełdowe są od 11tej do 1szej

Z izby giełdy we Lwowie.

Dnia 13. lipca 1867. (1387—3)

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny
Bank hypoteczny

rozpoczął działanie swoje z dniem dzisiejszym i zajmować się będzie dawaniem pożyczek na dobra ziemskie i realności miejskie, nabywać będzie sumy hypotecznie zabezpieczone, dawać zaliczki na papiery publiczne, na giełdzie wiedeńskiej notowane, eskontować kupony, efekta wylosowane tudzież weksle; przyjmować będzie kapitały na procent, tak na rachunek bieżący jak i za wydawaniem asygnacyj kasowych, względem których osobne ogłoszenia do wiadomości publicznej podane będą; niemniej trudnić się będzie kupnem i sprzedażą papierów publicznych i monet, słowem zajmować się będzie wszelkiemi bankowemi operacyami w całej rozciągłości.

Jednocześnie otwarta została kasa zaliczkowa dla przemysłowców, kupców i rzemieślników, którym dawane będą pożyczki w sposób statutami Banku określony, za rękojmią bądź przez odpowiednich poręczycieli, bądź za złożeniem zastawu.

Bióra Banku hypotecznego znajdują się przy ulicy wałowej pod liczbą 301/362 na pierwszem piętrze.

Lwów, dnia 16. lipca 1867.

(1412—1) **Rada Nadzorcza.**

Die k. k. priv. galizische
Actien-Hypotheken-Bank

beginnt ihre Wirksamkeit am heutigen Tage.

Sie wird sich befaßen mit der Ertheilung von Hypothekar-Darleihen auf landtäflich und grundbücherlich eingetragene Realitäten, mit der Ablösung landtäflich oder grundbücherlich hypothecirter Satzforderungen, mit dem Lombard- und Vorschuß-Geschäfte auf an der Wiener-Börse notirten Staats- und Werthpapiere, mit der Escomptirung von Effecten und Wechseln mit dem Conto-Corrent- und Giro- wie auch mit dem Bank-Commissions-Geschäfte, mit dem Kauf und Verkauf von Werthpapieren und Münzen, sie wird nebstdem Geldeinlagen auf laufende Rechnung oder gegen Ausgabe von Cassa-Scheinen annehmen in Betreff welcher Sie s. Z. die erforderlichen Kundmachungen veröffentlichen wird.

Die mit der k. k. privil. galizischen Actien-Hypotheken-Bank vereinigte Vorschuß-Cassa für Handels- und Gewerbsleute, wird denselben statutenmäßig bedeckte Darleihen gegen Rückzahlung auf Einmal oder in Raten ertheilen.

Das **Bureau** der **Bank** befindet sich in der Wallgasse im Hause sub Nr. 301 362 im 1ten Stock.

Lemberg, den 16. Juli 1867.

Der Aufsichtsrath.